

radalmian új vonásaiból ácsoltak kalodát számára, mint amely indulattal Petőfi fordított nem is méltatlan elődeinek hátat, akiknek utáztatását tőle kérték számon? Ha új kifejezési formát, új utakat kereső indulatában, lázában találhat rokonára a mai ifjúság Petőfiben, Adyban, József Attilában, akkor majd szeretni is tudja őket, s új életre kelnek benne. Akkor lesznek igazi követői Petőfinek, ha ugyanúgy lehetnek századunknak hű gyermekei, mint Petőfi. Ha erre a Petőfire találunk rá saját törekvésekben, akkor majd az eszmei tartalomban, a népért, haladásért vívott harc életprogrammá válásában is összeforrnak vele.

Ismerni kell azt, akit szeretni akarunk. Verseik soraiban rajzolódnak ki leginkább a költők arcvonásai, de mélyebben hatnak ránk a költemények, ha ismerjük a pillanatot, a körülményeket, az indulatot is, melyek szólásra bírták a költőt. Ezért gyűjtötte oly szenvedélyes, alázatos szorgalommal Dienes András is Petőfi életének tudományos hitelességű adatait, azért írt filmet, regényt is róla, hogy a művészet hatásosabb eszközeivel érzelmileg is közelebb vigye szeretett költőjét a ma embereihez. Ezért gyűjtötte Hatvany is oly áldozatos munkával az emlékezők elhullatott adatait.

Ők már nem védhetik Petőfi emlékét; ránk, élőkre vár a további munka. Ha elvesztegetjük örökségünket, magunkat szegényítjük.

Sajnos, még ma is aktuális Hatvany 1947-ben felhangzó, aggódó kiáltása:

„S. O. S. Segítség! Segítség! Őrzők, vigyázzatok a strázsán!”

Vinkler László rajza